

Redactioneel

Het is een feit.

Gedurende de trektijd worden nog steeds grote aantallen vogels gevangen.

Als ze "geluk" hebben, komen ze terecht in een vollère.

Anderen komen terecht in kisten en vormen zo een onderdeel van 's lands export.

Voor de meesten eindigt de vogeltrek met de dood door mensenhanden.

En of ze nu gevangen worden of gedood, één ding is zeker:

ze zullen nooit hun winterkwartier bereiken en zullen daardoor niet kunnen bijdragen aan het voortbestaan van hun soort.

Een overbekend voorbeeld is Italië, waar de jacht op vogels nog steeds bar en boos is. Gedurende het "jachtseizoen" worden er ieder jaar ongeveer 300 miljoen (!) trekvogels gedood. En enkele tientallen jagers. Maar dit terzijde.

Volgens een onlangs in een westduits weekblad gelezen bericht heeft een woordvoerder van het Max-Planck-Instituut het volgende gezegd:

"Het aantal naar Afrika trekkende trekvogels heeft door de jacht een aanzienlijke vermindering ondergaan.

Voor sommige vogelsoorten leidt dit zelfs tot een vermindering van ongeveer 80%."

En een woordvoerder van de Deutsche Bund für Vogelschutz, Edgar Ertel, zie naar aanleiding van het bericht van het Max-Planck-Instituut:

"Twee en dertig vogelsoorten worden hierdoor met uitsterven bedreigd. Eén van die vogelsoorten is de Wulp, waarvan wij er in Rheinland Pfalz dit jaar (1977) niet meer dan TWEE broedparen hebben kunnen konstateren.

Het is echter de vraag of deze vogels in hun winterkwartier zullen zijn aangekomen."

Dit zijn gegevens die er niet om liegen. Laten we daarom niet ophouden - ondanks ogenschijnlijk geen resultaat - te blijven hameren op het staken van deze voor de vogels, en daardoor indirect voor de mens, dodelijke praktijken. We zullen moeten blijven wijzen op deze misstanden, niet alleen in Italië, niet alleen in België en Frankrijk, maar ook Nederland. Want ook daar is de situatie nog niet zoals hij zou moeten zijn.

L.R.